

[Ministeren for offentlige arbejder]

han og det kommende repræsentantskab under forudsætning af, at han fortsat sidder i det, gerne vil udfolde et initiativ selv og fremsende forslag til ændrede regler til mig. Det vil jeg da gerne modtage, men uanset om det vil ske eller ej, vil jeg tage et nødvendigt initiativ i sagen.

J. K. Hansen (S):

Det kan jeg da også sige ministeren tak for at han vil. Jeg vil samtidig spørge, om ministeren er opmærksom på, at systemet med valgkredsene også er håbløst forældet. Jeg har set tal f.eks. fra den gamle amtsinddeling, hvor der er 1 repræsentant, der repræsenterer 143.000 abonnenter, medens et andet område kun har 7.000 abonnenter. Mit spørgsmål er altså, om ministeren også vil være opmærksom på at få ændret denne valgkredsinddeling.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Ja, kan jeg sige også her. Når vi skal til at gennemarbejde det, vil vi selvfølgelig også se på det. Jeg tror nok, at vi skal passe på med at bringe demokratiet og den forholdsmæssige repræsentation, som hr. J. K. Hansen nævner, alt for meget i forbindelse med dette. Der er jo ikke tale om et beslutende endelige lovgivende organ. Der er tale om et forbindelsesled mellem abonnenterne og selskabet. Selvfølgelig er det da rart, hvis flere af de valgte har et nogenlunde lige stort bagland, men det er vel nok så vigtigt, er jeg også sikker på at begge spørgerne vil mene, at der i dette repræsentantskab er forskellige slags forbrugere. Jeg tænker her på såvel landboer som byboer, på alle mulige grupper inden for samfundet, der hver for sig har en bestemt forventning til telefonien også ud over, at den selvfølgelig skal fungere. Derfor er det også vigtigt, at et nyt system giver så bred en repræsentation som muligt, således at forbrugersynspunkter kan blive så alsidigt belyst i dette repræsentantskab, som det er gør ligt, når det ellers er borgerne, der vælger. Men principsvaret til hr. J. K. Hansen er altså ja.

Helge Mortensen (S):

I tilslutning til det svar, som ministeren her gav, vil jeg spørge, om ministeren vil til-

kendegive over for formanden, som jeg forstår har udtrykt interesse for at ændre reglerne, hvilke regler han ønsker ændret. Jeg vil bare sige, at inden for de sidste tre år har der i repræsentantskabet været ønske om at ændre reglerne, men det har ikke kunnet få flertal. Derfor tror jeg, det ville være rigtigt, hvis ministeren på forhånd kunne sige, på hvilke områder ministeren ønsker at reglerne skal ændres.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg formoder, det vil være tilfredsstillende, når jeg giver tilsagn om, at reglerne vil blive ændret i et samarbejde med repræsentantskabet og selvfølgelig ikke, uden at det er hørt. Derfor tror jeg, at den proces, som hr. Helge Mortensen tænker sig, vil komme i gang på den ene eller anden praktiske måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 994

3) Til udenrigsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Vil udenrigsministeren på det kommende NATO-udenrigsministermøde rejse spørgsmålet om USAs misbrug af NATO i forbindelse med angrebet på Libyen?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge de officielt tilgængelige forklaringer var forsvarskommandoen først tirsdag den 15. april d.å. kl. 3.15 klar over, at USA havde angrebet Libyen – se Information onsdag den 16. april.

Imidlertid var det ikke ukendt i NATO, at der var noget under opsejling.

F.eks. havde det vakt opsigt, at der foregik øget aktivitet i weekenden på USAs baser i Storbritannien; bl.a. landede store optankningsfly. Dette gav anledning til spekulationer om en forestående operation.

Men ifølge Information den 16. april blev disse spekulationer – der jo desværre viste sig at være særdeles velbegrundede – afvist af en amerikansk militærtalsmand, der sagde, at der var tale om forberedelser til en NATO-øvelse, der havde været planlagt lang tid i forvejen.